

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

סוטה-עגלה ערופה		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	מז
מזמרא	מאן דאמר																										
נפטרו זקני ירושלים והלכו להן. זקני אותה העיר מביאין עגלת בקר אשר לא משכה בעול, ואין המום פוסל בה, ומורידין אותה לנחל איתן, איתן כמשמעו - קשה, אע"פ שאינו איתן - כשר, ועורפין אותה בקופיץ מאחוריה ומקומה אסור מלזרוע ומלעבוד, ומותר לסרוק שם פשתן ולנקר שם אבנים.																											
זקני אותה העיר רוחצין את ידיהן במים במקום עריפה של עגלה, ואומרים: (דברים כא) ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו.																											
וכי על דעתינו עלתה שזקני ב"ד שופכי דמים הן? אלא, שלא בא על ידינו ופטרנוהו ולא ראינוהו והנחנוהו.																											
והכהנים אומרים: (דברים כא) כפר לעמך ישראל אשר פדית ה' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל. לא היו צריכין לומר ונכפר להם הדם, אלא רוח הקודש מבושרתן, אימתי שתעשו ככה - הדם מתכפר להם.																											
ויהא מום פוסל בעגלה מקל וחומר, ומה פרה שאין השנים פוסלות בה - מום פוסל בה, עגלה ששנים פוסלות בה - אינו דין שיהא מום פוסל בה																											
שאני תתם, דאמר קרא: אשר אין בה מום, בה מום פוסל, ואין מום פוסל בעגלה.																											
אלא מעתה, לא יהו שאר עבודות פוסלות בה																											
הניח עליה עודה של שקין - פסולה, ובעגלה - עד שתמשוך	אלמה א"ר יהודה אמר רב:																										
שאני פרה, דילפינן (דברים כא) עול (במדבר יט) עול מעגלה.																											
עגלה נמי תיתי עול עול מפרה																											
הא מיעט רחמנא בה.																											
בעגלה נמי כתיב בה																											
ההוא מיבעי ליה: למעוטי קדשים דלא פסלה בהו עבודה, סלקא דעתך אמינא ליתי בק"ו מעגלה: ומה עגלה שאין מום פוסל בה - עבודה פוסלת בה, קדשים שמום פוסלת בהן - אינו דין שעבודה פוסלת בהן.																											
איכא למיפרך: מה לעגלה שכן שנים פוסלות בה																											
אטו קדשים מי ליכא דפסלי בהו שנים? כי איצטריך קרא - להנך קדשים דפסלה בהו שנים.																											
וקדשים דלא פסלה בהו עבודה מהכא נפקא? מהתם נפקא: (ויקרא כב) עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה לה', אלה אי אתה מקריב, אבל אתה מקריב קדשים שנעבדה בהן עבודה איצטריך, ס"ד ה"מ היכא דעבד בהן עבודת היתר, אבל עבודת איסור - אימא ליתסרו, צריכא.																											
והא נמי מהכא נפקא: (ויקרא כב) ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה, אלה אי אתה מקריב, אבל אתה מקריב קדשים שנעבדה בהן עבודה																											
איצטריך, ס"ד אמינא הני מילי היכא דעבד בהן כשהן חולין, אבל עבד בהן כשהן קדשים אימא ליתסרו, צריכא.																											
הניח עליה עודה של שקין - פסולה, ובעגלה - עד שתמשוך.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:																										
עול - אין לי אלא עול, שאר עבודות מניין? אמרת ק"ו: ומה עגלה שאין מום פוסל בה - שאר עבודות פוסלות בה, פרה שמום פוסל בה - אינו דין ששאר עבודות פוסלין בה, ואם נפשך לומר, נאמר כאן עול ונאמר להלן עול, מה להלן שאר עבודות פוסלות בה, אף כאן שאר עבודות פוסלות.	מיתיבי:																										
מאי אם נפשך לומר?																											
וכי תימא, איכא למיפרך: מה לעגלה שכן שנים פוסלות בה אי נמי, קדשים יוכיחו, שמום פוסל בהן ואין עבודה פוסלת בהן נאמר כאן עול ונאמר להלן עול, מה להלן שאר עבודות, אף כאן שאר עבודות																											
וממקום שבאתה: מה להלן עד שתמשוך, אף כאן עד שתמשוך																											
תנאי היא, דאיכא דמייית לה מעגלה, איכא דמייית לה מגופה דפרה																											
עול - אין לי אלא עול, שאר עבודות מניין? ת"ל: (במדבר יט) אשר לא עלה עליה עול, מכל מקום אם כן, מה ת"ל עול? עול פוסל בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה, שאר עבודות אין פוסלות אלא בשעת עבודה.	דתניא:																										
ואימא: אשר לא עלה עליה - כלל, עול - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, עול אין, מידי אחרינא לא																											
אשר - רבויא הוא.																											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof
--	---

Talmud Navigator													
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
סוטה-עגלה ערופה													
מאן דאמר													
מימרא													
ותניא נמי גבי עגלה כי האי גוונא: עול - אין לי אלא עול, שאר עבודות מניין? ת"ל: (דברים כא) אשר לא עובד בה, מ"מ א"כ מה ת"ל עול? עול פוסל בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה, שאר עבודות אין פוסלות אלא בשעת עבודה.	[תניא]	!								מו.			
ואימא: אשר לא עובד בה - כלל, עול - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, עול אין, מידי אחרינא לא		ז								מו.			
אשר - רבויא הוא.		!								מו.			
רבי אבהו, בעי מיניה מר' יוחנן: משיכת עול בכמה?									^	◇	מו.		
כמלא עול.	א"ל: [רבי יוחנן]								!	◇	מו.		
לארכו או לרחבו?	איבעיא להו:								^		מו.		
משיכת עול לרחבו טפח.	ההוא מרבנן ור' יעקב שמיא, לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן:								!	◇	מו.		
ולימא טפח									ז		מו.		
הא קמ"ל, שיעורא דעול טפח הוי.									!	◇	מו.		
למאי נפקא מינה?									ז		מו.		
למקח וממכר.									!	◇	מו.		
מפני מה אמרה תורה הביא עגלה בנחל? אמר הקב"ה: יבא דבר שלא עשה פירות ויערף במקום שאין עושה פירות, ויכפר על מי שלא הניחו לעשות פירות.	רבי יוחנן בן שאול:									◇	מו.		
מאי פירות?										^	◇	מו.	
אילימא פריה ורביה									!		מו.		
אלא מעתה, אזקן ואסריס ה"נ דלא ערפינן									ז		מו.		
אלא מצות.									!	◇	מו.		
ומורידין אותה אל נחל איתן											■	מו. <	
איתן כמשמעו - קשה.											■	מו. <	
מנין לאיתן שהוא קשה? שנאמר: (במדבר כד) איתן מושבך ושים בסלע קנך, ואומר: (מיכה ו) שמעו הרים את ריב ה' והאיתנים מוסדי ארץ	תנו רבנן: [ת"ק]									◇	■	מו.	
מנין לאיתן שהוא ישן? שנאמר: (ירמיהו ה) גוי איתן הוא גוי מעולם הוא.	אחרים:									◇	■	מו:	
ועורפין אותה בקופיץ מאחוריה.												■	מו. <
מ"ט?												^	מו:
גמר עריפה עריפה מחטאת העוף.										!	◇		מו:
ומקומה אסור מלזרוע ומליעבד.												■	מו: <
(דברים כא) אשר לא יעבד בו ולא יזרע - לשעבר, דברי רבי יאשיה	ת"ר: [רבי יאשיה]										◇	■	מו:
להבא.	רבי יונתן:										◇	■	מו:
להבא - דכ"ע לא פליגי, דכתיב: ולא יזרע, כי פליגי - לשעבר	רבא:											■	מו:
מי כתיב ולא יעובד?	רבי יאשיה סבר:											■	מו:
ורבי יונתן?											ז	■	מו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	------------------

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
סוטה-עגלה ערופה	מאן דאמר										
מי כתיב אשר לא נעבד?	[רבי יונתן]								!	■	מז:
ורבי יאשיה?								⚡		■	מז:
אשר - לשעבר משמע.	[רבי יאשיה]								!	■	מז:
ור' יונתן?								⚡		■	מז:
אשר - רביא הוא.	[רבי יונתן]								!	■	מז:
ומותר לסרוק שם פשתן ולנקר שם אבנים.										■	מז: <
אשר לא יעבד בו ולא יזרע - אין לי אלא זריעה, שאר עבודות מניין? תלמוד לומר: אשר לא יעבד בו, מכל מקום אם כן, מה ת"ל ולא יזרע? לומר לך: מה זריעה מיוחדת שהיא בגופה של קרקע, אף כל שהוא בגופה של קרקע, יצא סריקת פשתן וניקור אבנים שאינם בגופה של קרקע.	ת"ר:									■	מז: ◇
ואימא: אשר לא יעבד בו - כלל, ולא יזרע - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, זריעה אין, מידי אחרת לא									⚡		מז:
אשר - רביא הוא.									!		מז:
זקני העיר רוחצין ידיהן כו'.										■	מז: <
(דברים כא) וכל זקני העיר ההיא הקרובים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל - שאין ת"ל הערופה, ומה ת"ל הערופה? על מקום עריפתה של עגלה	ת"ר:									■	מז: ◇
ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו										■	מז: <
וכי על לבנו עלתה שב"ד שופכין דמים? אלא, לא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזונות, ולא ראינוהו והנחנוהו בלא לוייה.										■	מז: <
כופין ללוייה, ששכר הלוייה אין לה שיעור, שנאמר: (שופטים א) ויראו השומרים איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא העיר ועשינו עמך חסד, וכתיב: ויראם את מבוא העיר, ומה חסד עשו עמו? שכל אותה העיר הרגו לפי חרב, ואותו האיש ומשפחתו שלחו וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה	תניא, היה ר"מ אומר:									■	מז: ◇
היא לזו שצובעין בה תכלת, היא לזו שבא - סנחריב ולא בבלה, נבוכדנצר ולא החריבה, ואף מלאך המות אין לו רשות לעבור בה, אלא זקנים שבה בזמן שדעתן קצה עליהן - יוצאין חוץ לחומה והן מתיים והלא דברים ק"ו: ומה כנעני זה, שלא דיבר בפיו ולא הלך ברגליו - גרם הצלה לו ולזרעו עד סוף כל הדורות, מי שעושה לוייה ברגליו - על אחת כמה וכמה.	תניא:									■	מז: ◇
במה הראה להם?									^		מז:
בפיו עקם להם	חזקיה:								!	◆	מז: ◇
באצבעו הראה להם.	רבי יוחנן:								!	◆	מז: ◇
בשביל שכנעני זה הראה באצבעו, גרם הצלה לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.	תניא כוותיה דר' יוחנן:								■	■	מז:
המהלך בדרך ואין לו לוייה - יעסוק בתורה, שנאמר: (משלי א) כי לויית חן הם לראשך וענקים לגרונותיך.	רבי יהושע בן לוי:									■	מז: ◇
בשביל ארבעה פסיעות שלווה פרעה לאברהם, שנאמר: (בראשית יב) ויצו עליו פרעה אנשים וגו' - נשתעבד בבניו ארבע מאות שנה, שנאמר: (בראשית טו) ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה.	ואמר ר' יהושע בן לוי:									■	מז: ◇
כל המלוה את חבירו ארבע אמות בעיר - אינו ניוזק.	רב יהודה אמר רב:									■	מז: ◇
רבינא אלויה לרבא בר יצחק ד' אמות בעיר, מטא לדידה היוזקא ואיתציל.									○		מז:
הרב לתלמיד - עד עיבורה של עיר, חבר לחבר - עד תחום שבת, תלמיד לרב - אין לו שיעור.	ת"ר:									■	מז: ◇
וכמה?									^		מז:
עד פרסה.	רב ששת:								!		מז: ◇
ולא אמרן אלא רבו שאינו מובהק, אבל רבו מובהק - שלשה פרסאות.										■	מז: ◇
רב כהנא אלויה לרב שימי בר אשי מפום נהרא עד בי ציניא דבבל כי מטו התם, אמר ליה, ודאי דאמריתו: הני ציניא דבבל משני אדם הראשון איתנהו?									○		מז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
סוטה-עגלה ערופה	מאן דאמר										
מימרא											
מאי דכתיב: (ירמיהו ב) בארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם? וכי מאחר שלא עבר היכן ישב? (ומאחר שלא ישב היכן עבר?) אלא, ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישוב - נתישבה, ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון - לא נתישבה.	א"ל רב שימי בר אשי: אדכרתן מלתא, דאמר רבי יוסי בר' חנינא:	■								◇	מז:
רב מרדכי אלויה לרב אשי מהגרוניא ועד בי כיפי, ואמרי לה עד בי דורא.									○		מז:
כל שאינו מלוה ומתלוה - כאילו שופך דמים, שאילמלי ליווהו אנשי יריחו לאלישע לא גירה דובים לתינוקות, שנאמר: (מלכים ב' ב) ויעל משם בית אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח, אמרו לו: עלה שהקרחת עלינו את המקום.	רבי יוחנן משום רבי מאיר:									◇	מז:
מאי ונערים קטנים?										^	מז:
שמנוערים מן המצות, קטנים - שהיו מקטני אמנה.	רבי אלעזר:									!	מז:
נערים היו, ובזבזו עצמן כקטנים.	תנא:									■	מז:
ודלמא על שם מקומן מי לא כתיב: (מלכים ב' ה) וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה	מתקיף לה רב יוסף:									■	מז:
וקשיא לן: נערה וקטנה									ז	ז	מז:
קטנה דמן נעורן	ואמר ר' פדת:								!	ז	מז:
התם לא מפרש מקומה, הכא מפורש מקומן.										!	מז:
(מלכים ב' ב) ויפן אחרייו ויראם ויקללם בשם ה'										■	מז:
מה ראה?										^	מז:
ראה ממש	רב:									◆	מז:
כל מקום שנתנו חכמים עיניהם - או מיתה או עוני	כדתניא, רבן שמעון בן גמליאל:									■	מז:
ראה שכולן נתעברה בהן אמן ביום הכיפורים	שמואל:									◆	מז:
בלורית ראה להן כאמוריים	רבי יצחק נפחא:									!	מז:
ראה שלא היתה בהן לחלוחית של מצוה.	רבי יוחנן:									!	מז:
ודלמא בורעייהו ניהוה הוה										ז	מז:
לא במ ולא בורעם עד סוף כל הדורות.	רבי אלעזר:									!	מז: